

Uçurum

— sahrayeli · 21 Şubat 2016

Uçurum !Uçurum !

Yitirilmiş bunca yılın izlerini taşıdıkça

Bomboştu kareleri harabeye dönerken

Baharları kışa dönüştü ruhum üşüdükçe

Savurdukça savruldu, poyraz yeli estikçe

Tutunacak dalım yoktu, uzatsam ellerimi

Düşe kalka sürünürken, dizlerimin üstünde

Feryadım figan oldu, sessizliğin kuytusunda

Soluksuz nefesimde zerre nebze kalmazken

Haykırdım dağa taşa hiç duymadı sesimi

Uçurum kenarında, buluverdim kendimi

Tesellim oluver dedim, anlamadı derdimi

İmtihanım zorluydu, bulamadım çözümümü

Kafamda binbir soru kurcalarken beynimi

Artı ve eksileri, düzensizdi hesaplarken

Çaresizlik duvarları yüklendikçe üzerime

Altından kalkamadım, tüm gücüyle bastırırken

Hayat acımasız olsa da, açmalıydım gözümü

Eđik dūřüremezdi ğün ğörmemiř yüzümü

Dimdik ayakta durup, dinletmeliydim sözümü

Son çarem olamazdı, dibi ğörünmeyen uçurum !

Nesrin Önem Demir

21 02 2016